

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 19. Nescitis &c.. Superbia vitium stultum, homini alienum, vt alæ campanis, Deo execrabile.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52962](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52962)

cordis. Et nō est illa creatura insensibilis in cōspectu
eius. testatur Apostolus. Illos corporis tui peruadit
parietes, illos tuos affectus motusque exteriores,
perspicit abscondita tui cordis desideria, vota,
p̄tensiones, techinas, machinationes. Ne tibi
fallax persuaseris, quod alicuius ades ingre-
diens subamicie pr̄textu, Licitā intentione
tibi soli cognita, te Deus non cognoscit impudi-
cum. Ne tibi hoc subrepat, quod titulo, quod
pauperibus subuenias, quod decem ei vendas quod
quatuor non valet, des verba veritati. Ne tu puta-
ueris, quod intrans Ecclesiam quasi lucraturus
iubilum, intentione tuas harpagines inuicendū,
te Deo facere imposturam: *Nō est errare, Deus
non irascitur.* Me, vel alium quemlibet, qui cun-
cta solus carnis oculis intuetur valet circumue-
ra, Deum autem minime. Cum igitur Chris-
tus materia diligentia peraderet rationem, &
filium a iustitiam petitionem, illis respondit:
Nescitis, quid petatis. Stulta est vestra petitio,
paucis verbis, multas committitis ineptias. Ves-
trum equidem est paucis his verbis eos multa in-
concordia ac plane immoesta postulare.

Quod superbia mentem infiget Angelicam, sa-
pientem, pulchram, perfectionibus multigenis
absolutam, dicatque insolentius: *In caelum con-
scendam, quid mihi?* Verum si rapiat terræ fru-
ctum, vile, lutum, hominem abiectionum altum
coſque tollat sublimem, vt pinas caelorum se-
des aucupetur, nihil stultius, Obscura valde
legimus verba: *Va terra cymbalo alarum.* & c. qui
mittit in mare legatos, & in vasis papyri super a-
guas & c. Campana alata, qua suos mittit cum
litteris legatos. Oecumenius ac D. Iulianus Mar-
tyr interpretantur, quod vates loquitur cum Sy-
nagoga Iudeorum; quia se erat oppugnari, sicut
& acerbius opposuerunt, Evangelicæ prædicationi;
i; datis litteris per mundum vniuersum. Hoc Lib. 3. r. 22.
argumentum exacte prosequitur nosse historio-
graphus M. Ft. Ioannes de la. i. tence. *figg. de
Menar-*

66.7.

31

Zech. 10.

(a) No se

haz. m. 105

quantes

para car

madoret.

lib. 14. 1.

37.4.

Primum notatur superbia: nihil enim tam im-
potens rationis quam homo superbiae spiritu tur-
gitus, eoque qui eo vsque ascendit ambitiosus vt
nihil ure, nullo merito non minus prætentat,
quam primarias in regno Dei sedes occupare.
Est superbia in homine vitium insipiens, eiusque
naturæ alienum: *Non est creata hominibus super-
bia;* docet Spiritus S. more nostro loquitur. (a)
Non sui inuases, non fossoribus chirothece: non
enim illis conueniunt, sic homini non conuenit
superbia: nascitur quippe hæc ex rebus eminea-
toribus, quarum nullas, in humana natura repe-
rimus, imo ipsam miseris arumque repletam,
testatur Iob: *Homo natus de muliere breuis vitæ
tempore repletur multis iniquitatibus.* Vespere verbum:
Repletur. Non dicit impletur, sed *Repletur mis-
eris;* vt n. h. l. sit, quod suas non paciatur miseras:
Intellectus cæcus, hebes, ignoras insintra, volutas
debilis, æ petitus effrenis, corpus merborum om-
nium hospitale, caro mortis sepulchrum, anima
peccatis repleta: *Repleta est malis anima mea,*
exqueritur David: *Quid igitur superbis terra
conuenit?* Quod ventus subintrat nubem leuem,
qualem visit propheta Ezechiel, eam visque ad
caelum attollat, & stellis quasi coarquet, formet
tonitrua, fulgura vibret, nemo inuatur: est na-
ture quippe subtilioris, partes habet æneas, cali-
das leues, quas ventus attollit, & igitur accendit.
Potro quod mole in terræ, lutum obduratum in-
uet, & peracta suscollat quis vidit hominum?

Qua igitur vocat ratione Synagogam Gym-
balum alarum? *Reclaso Physioglyphico* redar-
guit vitium, quod Deus semper in populo suo
detestabatur, nempe superbia. Ita Dominus
statim ab ipso principio Moysi loquitur: *Cernos,
quod potius iste dura cernuus si.* Hoc est vitium
afflicta, vocans Synagogam, cymbalum alarum.
Quod alis volat et humba, aquila, ialso, aues, na-
tura leuiores, & ad æta superanda promptiores,
per me licet, verumtamen campana? quid
illa grauius, ex æte constata grauius, vt ad
eam in campana, statendum multa requirantur
brachia, fones nautici, fabrorum industria. hinc
vero vt annalcant rala, petat æra? vnde illi
hæc? Nihil tam monstruorum. Quod alas ha-
beat Angelus, quibus ascendat, non miramur,
est ei natura leuis, subtilis, ipsis aquilis mo-
bilior, ipsis ventis celerior: at quod homo,
qui nec ad vnam se potest bonam erigere cogita-
tionem, nisi singulari Dei dono, superbia, at-
que ambitionis ahsitulum erigat, hoc ab eius
est natura alienum ac proinde monito simile re-
putatur.

Isai. 14. 35

Isai. 6. 10

In prologo

Ep. ad Ro-

hoc Lib. 3. r. 22.

figg. de

Menar-

thia.

Exca. 32.

9.

Amos 33.

Hebra 6.

13.

num omnium iuramentum; quo se potest, ait Di- Paulus, Deus obstringere, scilicet per semetip- sum: Non habet maiorem per quem iuret. Qui: er- go iurat, quod omni vult credi securitate nec eius illum superesse dubium? Quia detestor ego super- biam Iacob. In Hebræo detestor, significat: Fa- stidio: quasi aperte dicat: Vno ego; fastidio in homine superbiam. Sumitur methaphora de mu- liere plebea, quæ magnam se vult præferre ac iac- tate dominam (a) vt autem talis esse videatur miram affectat in gestibus, motibus, incessu; cõ- positionem, ais autem: quàm mihi patre nauisam talis mulieris superbia, & cultus inordinatus. Ita de homine Deus conqueritur: An ergo Domine alia non sunt tibi crimina molestata in maunda in homine, quæ tibi nauisam pariant grauiorem? Quæ non adulteria? Quis sanguis corruptus, quis effusus? Annus. Hæc tamen habent in homine quoddam morium. Carne constat, non minor si ad delicias carnisque inelinet ut voluptates. Sanguine abundat plurimum, nec inuitum, si of- ferretur, si ignescat. Inopia laborat, quæ ad mi- teris, si manus ocludat pauperibus. Attamen superbia, quo quælo vilis homo ad hæc in se obiecto iuligatur? Nullum inuenies omni- no, at magnam humiliandi inuentionem: Humili- tatio tua in medio tui. Te ipsum circumspice. Ea de causa, hoc præ cæteris est vitium detestandum & abominabile; inquit Sapiens: Pauperem superbum. De quo se p. test iactare indigens omnibus? Et qui tam pauper, ac Iacobus & Ioannes, qui etiam hoc parum, quod possidebant, deseruerant, vnde illis nata tam superba cogitatio, vt primarias in Deite- gno tibi sedes vendicarent? Hoccine postulas? Ipsi Luciferi superbia nimia hæc erat in coque detestanda.

II. Similitudo. (a) Sc. po. me don. Miche. 6. 4. Eccli. 25. 4. Ser. 2. de tribu. 5. Simonis, & Ser. 4. S. Benedi- ctio. Isai. 14. 11. Isai. c. 9. 1. Dan. 7. 10. Isai. 6. 1. & 7. 10. T. 6. 12. 35. Raphael Angelus, vnus ex septem, qui natus est ante Dominum. Et tu inquit Bernard. ais: Se-

abo? Vbi stant omnes, vniuersi ministrant, in pace inimice sedibus? Quid laborasti, vt iam fideas? O Sanctissimi Apostoli, si supremo Ange- lo tanto vitio vertitur illud: perbia, quid erit de vobis tenuissima le reus hominibus? Et quæ tua, ambitiose, superbia, qui nihil tam anxius quæ- ris quam primas sedes occupare, qui vix scami- no, infideas, & gaudes opulentus? Necdum didicisti discipulus esse veritatis, & cathedras ambis, prælati, Epi copi? Apaga: Nes- cius quid peratis.

§ 20. Nescitis, Sceleris imputatur, onera pe- tere, ad sedendum, vt ipsa regali exprimitur corona, & propinqua Elimelech.

A lteram stulticie speciem aperimus, onera quæcero ad sedendum. Dic vt sedeam. Di- gna ass ambis, vt sedeam? Nescitis quid pe- tatis. Quid esse cogitas Episcopum, Archiepiscopo- patum, Pontificatum, an vt sedeat? quid tibi persuades dari, dum tibi conceditur vitis regamen iudicis officium? An vt sedeam? Stulta nimis est hæc opinio. Neutiquam, sed vt stes ce- reatus in pedes, ac mille laboribus, curis mille- nis preparatum ac cingas, vt huc, illucque discursas opitulatur. Explanat D. Bernard. Seraphim quos vidit Isaias itantes: Et Seraphim stabant. Solus quippe Deus sedebat: Vnde Dominum seden- tem. O Magnum Seraphim: Et Baptista erat in lucerna ardens & lucens. Non sedet: Amicus autem sponsi stat, & gaudio gaudet, propter vocem sponsi, stat Ioannes, neque enim arundis est vno agitata, hoc est, stare; stat: sicut iuxta cruce- cem, nisi Moyses stasset in conspectu eius, stat, quia amicus, stat, qui ardens est, & Seraphim stare describitur, versus amicus sponsi, qui proceden- tis; thaliam suo non amulatur gloriam, sed parat viam, sed prædicat gratiam, vt & ipse de plenitudi- dine eius accipere mereatur. Lucet ergo Ioannes tan- to vitique clarius, quanto amplius seruet: hinc Lu- ceser qui solus iustitia non vsu pare venit, sed præ- nuntiare splendorem, non sum ego, inquit, Christus, ac si manifeste Luciferi dicere videretur, quid ad- miramini intuentes splendorem meum, non sum ego sol. O Lucifer: h. d. itage? Qui mane oriebaris, in veritate non stesisti, quia Seraphim non fuisse: quia Seraphim ardens & lucens interpretatur: in vero miser habuisti lucem, sed ardorem non habuisti, boni erat tibi magis esset quam Lucifer, cecidit ergo Lu- cifer, vt fugiat de celo, Seraphim vero stabat: super illud, stant Seraphim a tota, & suspensi in contem- platione